

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9262 af 23/04/2024 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2023-07355

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2023-07355

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2023-07355

Århus Stiftstidende får ikke kritik for omtale af ufærdigt byggeri

I juli måned omtalte Århus Stiftstidende en sag om et byggeri, der havde stået ufærdigt i flere år. Ejeren af ejendommen klagede til Pressenævnet over, at artiklen indeholdt ukorrekte oplysninger og udtalelser fra en tidligere samarbejdspartner, som han ikke var blevet forelagt, samt at mediet ikke havde udvist tilstrækkelig kildekritik. Pressenævnet fandt, at avisen i den konkrete situation ikke havde tilsidesat god presseskik og lagde vægt på, at det for læseren fremgik tilstrækkelig tydeligt, at klager og den tidligere samarbejdspartner var parter i en verserende voldgiftssag, og at begge parter synspunkter var gengivet loyalt. Nævnet fandt videre, at mediet havde givet læserne tilstrækkelig mulighed for at vurdere kildens troværdighed og udtalte ikke kritik.

[Klager] og [Selskab A] ved advokat Jens Jacob Halling har klaget til Pressenævnet over artiklen *"Piv-åbent hus: Midtby-byggeri har stået ufærdigt i fem år"*, bragt den 17. juli 2023 på stiften.dk og i den trykte avis, idet de mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] og [Selskab A] har klaget over, at artiklen indeholder ukorrekt information, at der ikke er sket tilstrækkelig forelæggelse, og at avisen ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik.

1 Sagsfremstilling

Påklaget artikel

Århus Stiftstidende bragte den 17. juli 2024 artiklen *"Piv-åbent hus: Midtby-byggeri har stået ufærdigt i fem år"* på stiften.dk. Artiklen blev endvidere bragt i den trykte avis samme dag.

Der er i artiklen indsat et billede af en række ufærdige etageejendomme, hvor man kan se ind i lejlighederne. Af billedteksten fremgår "Der er piv-åbent ind til fire lejligheder på øverste etager i et nyere byggeri midt i byen. Og det har der været i fem år efterhånden. Byggeriet er aldrig gjort færdigt og har i sit kølvand trukket et spor af rets- og voldgiftssager mellem bygherren og en række rådgivere og håndværksfirmaer."

Af artiklens underrubrik fremgår:

"Der følger en bølge af rets- og voldgiftssager med millionkrav i kølvandet på et boligbyggeri i [Vejnavn], der er plaget af fejl, og hvor øverste etage i fem år har stået piv-åbent fra altanerne og ind til de fire lejligheder."

Af artiklen fremgår:

"BYUDVIKLING: Gennem fem år har et nyt boligbyggeri i [Vejnavn] stået og set helt vildt ufærdigt ud. Og det er det også."

Mens 15 af byggeriets 19 lejligheder har været beboede i fire år, står der vidtåbent fra altanerne og ind til de fire lejligheder på 4. sal.

Gennem fem år har vind, vejr og duer haft fri adgang ind til lejlighederne, fordi vindues- og dørpartier mellem lejlighed og altan er pillet ud.

Flere steder er formuren pillet af, så man kigger ind på betonen. Heller ikke taget ser ud til at være færdigt. Eller porten. Eller dørtelefonen.

Et mylder af sager

Stiften har tidligere fået en aktindsigt i byggesagen hos kommunen. Den viser, at ejendommen på flere punkter ikke lever op til kravene i byggetilladelsen. Blandt andet er dørbredden mellem lejlighed og altan alt for smal i de øverste lejligheder. Det skal laves om, har kommunen givet bygherre besked på, og det er måske derfor, der i dag er helt åbent ind til lejlighederne.

Det er [Klager] fra [Bynavn 2], der har opført og ejer ejendommen i bunden af [Vejnavn]. I kølvandet på byggeriet er der fulgt en sand tsunami af voldgifts- og retssager frem og tilbage mellem bygherre og stribevis af håndværkerfirmaer og rådgivere.

Stiften har talt med en række af dem. De færreste af dem ønsker at stå offentligt frem med deres version af konflikten med bygherren.

Ifølge årsrapporten for 2022 for [Selskab A], der er offentliggjort fredag, har forskellige firmaer stævnet [Klager]s ejendomsselskab for tilsammen godt fire mio. kr., mens selskabet omvendt har rejst modkrav mod firmaerne på i alt 11 mio. kr.

"De anlagte retssager er ikke endelig afsluttet, ledelsen vurderer dog, at der samlet forventes et positivt resultat for selskabet i form af erstatnings- og tilbagebetalingskrav", lyder det optimistisk i årsrapporten. [Afsnittet er markeret med kursiv i artiklen, *Pressenævnet*]

Voldgiftssag mod entreprenør

[Selskab B] fra [Bynavn 3] i den vestlige del af [Bynavn 1] Kommune var entreprenør på byggeriet. Ifølge partner i firmaet, [Person 1], stoppede det arbejdet i [Vejnavn] i sommeren 2017, fordi bygherren ikke betalte. Bygherren opsigte derefter kontrakten. ”

Der er i artiklen indsat et billede, hvor en række etageejendomme ses ovenfra. Af billedteksten fremgår ”Det ufærdige boligbyggeri midt i byen. Ikke bare er der vidt åbent ind til de øverste lejligheder og dele af det øverste murværk mangler. Også taget har nu stået ufærdigt i fem år. ”

Af artiklen fremgår videre:

”Da [Selskab B] efterfølgende rejste krav mod bygherren for at få sine penge, blev det mødt med modkrav fra [Klager], der ikke var tilfreds med kvaliteten af firmaets arbejde.

- Vi har opført huset efter de anvisninger, vi fik af bygherren. Og det er så det, han efterfølgende sagsøger os for. Nu afventer vi en voldgiftssag. Den er sat til marts 2024, siger [Person 1] og fortsætter:

- Jeg har været entreprenør siden 5. august 1986, og jeg har aldrig tidligere oplevet en sag som den her. Aldrig.

Han undrer sig over, at byggeriet endnu ikke er gjort færdigt.

- Da vi stoppede arbejdet, var der vinduer i på øverste etage. De er så blevet pillet ud siden, så der står helt åbent ind til lejlighederne. Der har for længst været syn- og skønsmand på, så der er intet, der forhindrer [Klager] i at få arbejdet gjort færdigt, siger [Person 1], der ikke ønsker at gå i detaljer med de krav, parterne har rejst mod hinanden.

Nyt murefirma – ny sag

Da [Selskab B] forlod stilladset i [Vejnavn], blev andre firmaer hyret ind.

Et af dem var et murerfirma, der skulle stå for endnu en opmuring af facaden, efter at andre firmaers tidligere opmuringer var pillet ned igen - vel sagtens fordi [Klager] ikke var tilfreds med kvaliteten af arbejdet. ”

Der er i artiklen indsat et billede af en sort etageejendom, hvor de øverste lejligheder fremstår ufærdige, da der er åbent ind til lejlighederne. Af billedteksten fremgår: ”15 lejligheder på de fire nederste etager i ejendommen i starten af [Vejnavn] har været beboet i omkring fire år, mens de fire lejligheder i toppen af bygningen står ufærdige tilbage på 6. år og mest af alt ligner noget fra en krigszone. ”

Af artiklen fremgår herefter:

”Også fra denne sidste opmuring fra 2018 er stenene nogle steder fjernet igen, så man kigger lige ind på betonen. Ifølge Stiftens oplysninger er murerfirmaet her, et af de firmaer, der nu afventer at få afgjort sine uenigheder med bygherren i en voldgiftssag.

En dyr ventetid

Flere af dem, Stiften har talt med, undrer sig over rationalet i at lade bygningen i [Vejnavn] stå ufærdig og åben for vind og vejr i årevis.

Dels har det kostet [Klager] tabte huslejeindtægter på de fire lejligheder på i nærheden af et par millioner kroner, og dels – mener de – kan ejendommen ikke undgå at tage skade af det i et omfang, som det ikke bliver billigt at rette op på. ”

Der er i artiklen indsat et billede af en indgang til en ejendom, en dørtelefon og løse ledninger, der hænger ud af murstenene på ejendommen. Af billedteksten fremgår: ”Det ufærdige indtryk af bygningen understreges også af den interimistiske port ind til ejendommen og de løse ledninger og manglende mursten omkring dørtelefonen. Sådan så der også ud i 2019, da Stiften første gang var en tur forbi ejendommen. ”

Af artiklen fremgår videre:

”Selv understreger [Klager], at der er dækket forsvarligt af i de fire piv-åbne lejligheder. Derudover ønsker han ikke at kommentere hverken sin ufærdige ejendom eller de millionkrav, der fyger gennem luften mellem ham og en rækkes af de rådgivere og håndværkere, han har haft hyret til byggeprojektet i [Vejnavn].

Ifølge Stiftens oplysninger, har [Klager] allerede tabt flere af de civile retssager, der har været anlagt i forbindelse med byggeriet.

Ingen krav om at byggerier skal gøres færdige

Stiften omtalte første gang den ufærdige ejendom i 2019 – to år efter, at den efter planen skulle have stået færdig. Da så ejendommen ret præcist ud, som den gør i dag. ”

Der er i artiklen indsat et billede af de øverste lejligheder i en etageejendom, hvor der er åbent ind til lejlighederne, da de ikke er færdigbygget. Af billedteksten fremgår: ”Lejlighederne på øverste etage i [Vejnavn]-byggeriet var stort set færdige med blandt andet trægulve, da arbejdet stoppede i 2018 og glaspartierne mellem lejligheder og altaner blev taget ud. På det ikke færdige tag har håndværkere efterladt ruller med tagpap, en gasflaske til en brænder og forskellige byggematerialer. Det er op til ejeren selv, om han vil færdiggøre ejendommen - det er ikke noget, kommunen kan pålægge ham, med mindre bygningen er til fare for andre. ”

Af artiklen fremgår herefter:

”Dengang stillede vi det spørgsmål, som mange sikkert har stillet sig, når de har passeret ejendommen i [Vejnavn]:

Er der slet ingen grænser for, hvor lang tid en bygherre må være om at færdiggøre sit byggeri?

Nej, det er der ikke, lød det korte svar.

Kontorchef i Byggeri hos [Bynavn 1] Kommune, [Person 2], forklarede:

- Det er jo grundlæggende sådan, at når man har fået en byggetilladelse, så er der ingen regler om, hvornår et byggeri skal stå færdigt. Et byggeri kan i princippet stå ufærdigt i årevis. Der er selvfølgelig regler om, at et byggeri ikke må stå i en tilstand, hvor det er farligt for omgivelserne. Men ellers er det op til bygherren at melde byggeriet færdigt. ”

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager] og [Selskab A]' synspunkter

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] og [Selskab A] [herefter benævnt [Klager], *Pressenævnet*] har anført, at der i artiklen er fremsat en række ukorrekte postulater og beskyldninger fra [Selskab B] [herefter benævnt [Selskab B], *Pressenævnet*], der har været totalentreprenører på byggeriet, fra et unavngivet murerfirma samt fra øvrige anonyme håndværkere og rådgivere, som ikke er blevet forelagt for ham.

[Klager] har oplyst, at Århus Stiftstidende har ringet ham op forud for publiceringen af de artikler, der er blevet publiceret over de seneste fire år. Hver gang har han oplyst avisen om, at han ikke ønsker at udtale sig til citat, men at han gerne vil udtale sig til baggrund, for at sikre, at der ikke videregives ukorrekte oplysninger i artiklerne, og han har således hver gang uddybet og forklaret sagen til avisen.

I forhold til den påklagede artikel har [Klager] anført, at han ikke er blevet forelagt udtalelserne fra totalentreprenøren, [Selskab B], eller de øvrige underleverandører, der udtaler sig i artiklen, og har i den forbindelse bemærket, at det er uomtvistet, at forelæggelse af udtalelserne ikke har fundet sted. [Klager]

har i den forbindelse bemærket, at det er mediet, der skal sikre og bevise, at det, de skriver, er korrekt, og ikke ham som omtalt part, uanset om mediet ”gætter på”, at han ikke vil udtale sig.

Herudover er det en skærpende omstændighed, at avisen har anvendt de ukontrollerede, faktuelle forkerte oplysninger, som er gengivet i artiklen, på en sådan måde, at det fremstår som om, at [Klager] lader ejendommen stå og forfalde og blive beskadiget, og at det er problematisk for ejendommen og de beboere, der er i den, at der verserer retssager mod entreprenørerne. Dette har skabt en unødvendig utryghed for ejendommens nuværende beboere og for nye og kommende lejere, hvilket på sigt kan medføre et økonomisk tab for ham. Derfor indeholder hans klage også et krav om, at avisen skal berigtige de fejlagtige oplysninger.

- omtalen af størrelsen på de rejste krav og udtalelser fra entreprenøren

[Klager] har anført, at hans selskab [Selskab A] har rejst et krav for mere end 11 mio. kr. mod den tidligere totalentreprenør [Selskab B], mod et murerfirma samt øvrige håndværkere og rådgivere. Der er mod selskabet [Selskab B] alene rejst et krav på mere end 9,8 mio. kr.

[Klager] har herudover henvist til, at følgende uddrag fra artiklen indeholder ukorrekt information, som ikke er blevet forelagt:

”Der har for længst været syn- og skønsmand på, så der er intet, der forhindrer [Klager] i at få arbejdet gjort færdigt, siger [Person 1]”.

[Klager] har anført, at det ikke er korrekt, at der ”for længst” har været skønsmand på, og har i den forbindelse oplyst, at de sidste supplerende undersøgelser blev udført af syn- og skønsmanden den 12. december 2022, og at den supplerende skønserklæring først blev udarbejdet i januar 2023, altså tidligst seks måneder før artiklen blev bragt. Herudover indeholdt rapporten ikke en endelig konklusion fra skønsmanden, hvorfor yderligere spørgsmål til skønsmanden var nødvendige. Forholdet er således ikke endeligt belyst, hvilket også er årsagen til, at manglerne på 4. sal ikke har kunnet udbedres. Dette ville avisen vide, hvis den havde kontaktet [Klager].

[Klager] har herudover henvist til følgende citat fra entreprenøren, der er gengivet i artiklen:

”- Vi har opført huset efter de anvisninger, vi fik af bygherren”.

[Klager] har anført, at citatet fra entreprenøren indeholder ukorrekt information og har i den forbindelse oplyst, at det af syn- og skønsmanden indtil videre er vurderet, at der er fejl og mangler for mere end 7 mio. kr. på byggeriet. Derfor er det ikke korrekt, som gengivet i artiklen, at huset bare er opført efter de anvisninger, entreprenøren fik af bygherren, men der er derimod tale om, at byggeriet lider af alvorlige mangler, hvorfor der også er rejst krav mod entreprenøren, hvilket avisen kunne have efterprøvet ved at have forelagt oplysningerne for [Klager] inden offentliggørelsen.

[Klager] har herudover henvist til følgende uddrag fra artiklen:

”- vel sagtens fordi [Klager] ikke var tilfreds med kvaliteten af arbejdet. ”

[Klager] har anført, at avisens gisninger er udtryk for, at avisen forholder sig i bevidst uvidenhed, og at en henvendelse til ham ville have bragt avisen ud af vildfarelsen.

Kildekritik og redigering

[Klager] har videre anført, at [Selskab B] i henhold til seneste årsregnskab har en egenkapital på ca. 5,7 mio. kr., og at en eventuel tabt retssag derfor kan have store konsekvenser. Udtalelserne fra [Selskab B] kan således være farvet af personlig interesse og skadevoldende hensigter. Det samme gælder de øvrige håndværkere og rådgivere, der udtaler sig anonymt i artiklen.

[Klager] har herudover oplyst, at kravet fra hans selskab mod [Selskab B] ikke fremgår af entreprenørens årsregnskab fra 2022, hvilket umiddelbart er i strid med de gældende regnskabsregler. Avisen har således alene undersøgt regnskaberne for [Klager]s selskab, men burde på samme vis have undersøgt regnskaberne fra [Selskab B], hvorved avisen ville være blevet bekendt med, at oplysningerne fra [Selskab B] ikke var korrekte.

[Klager] har videre anført, at han efterfølgende har været i dialog med Århus Stiftstidende, og at han har tilbudt et møde, hvor avisen kunne modtage al relevant baggrundsviden og de korrekte faktuelle oplysninger, således de fejlagtige oplysninger kunne berigtiges. I forhold til det møde, der blev aftalt, men som ikke blev afholdt, har [Klager] oplyst, at mødet ikke blev gennemført, da avisen ville bruge dette som et afsæt til en helt ny artikel og ikke en berigtigelse. Dette ønskede [Klager] ikke, også henset til, at de oplysninger, han tidligere havde givet til mediet til baggrund, blev anvendt fragmentarisk og ikke i rette kontekst.

[Klager] har herudover bemærket, at omstændighederne omkring det efterfølgende møde ikke er relevante, idet tilsidesættelsen af god presseskik allerede var sket ved publiceringen af artiklen.

2.2 Århus Stiftstidendes synspunkter

Korrekt information og forelæggelse

Århus Stiftstidende har indledningsvist anført, at artiklen er en opfølgning på en række tidligere artikler, der har været bragt om det omtalte byggeri, og har henvist til tre artikler om emnet, som er bragt i avisen den 27. juli 2019, 29. juni 2021 og 26. juli 2022.

Århus Stiftstidende har om den tidligere omtale videre anført, at avisen har skrevet om den ufærdige ejendom fire gange siden 2019. Gennem årene har [Klager] ikke ønsket at udtale sig, når avisen har kontaktet ham. I forhold til omtalen i 2019 har Århus Stiftstidende anført, at avisen dengang havde fået aktindsigt i byggesagen, og på den baggrund havde henvendt sig til [Klager], som ikke ønskede at udtale sig. Han vendte dog tilbage med et kort citat om, at han havde omdelt en skrivelse i området, hvor han blandt andet oplyste, at byggeriet ville være færdig til oktober samme år.

I 2021 bragt Århus Stiftstidende endnu en artikel om ejendommen, da den endnu ikke var færdig. Avisen havde igen fået aktindsigt i byggesagen, men [Klager] ønskede ikke at udtale sig, da avisen kontaktede ham.

I 2022 var ejendommen fortsat ikke færdig, og det var ikke muligt for avisen at få kontakt til [Klager]. Af det seneste regnskab for selskabet bag ejendommen fremgik det imidlertid, at det var en strid om ansvaret for byggefejl, der var årsagen til, at byggeriet endnu ikke var afsluttet, og der blev i artiklen refereret fra regnskabet. Århus Stiftstidende har henvist til følgende citat fra regnskabet, som var bragt i artiklen fra 2022:

"I forbindelse med opførelse af erhvervsejendommen [Vejnavn], er der opstået en uoverensstemmelse med totalentrepriseleverandøren på projektet. Der verserer flere voldgiftssager, der på nuværende tidspunkt ikke er endelig afsluttet."

I selskabets regnskab for 2021 dateret 7. juli i år står der blandt andet, at der er uenighed med flere leverandører om leverancer, og at leverandørerne retsligt har rejst krav mod selskabet på mere end fire mio. kr.

[Klager]s selskab har tilsvarende rejst modkrav i samme størrelsesorden eller større mod leverandørerne. Og han er optimistisk i forhold til udgangen på sagen:

"De anlagte retssager er ikke endelig afsluttet, ledelsen vurderer dog, at der samlet forventes et positivt resultat for selskabet i form af erstatnings- og tilbagebetalingskrav," hedder det således i noten til årsregnskabet. "

Århus Stiftstidende har videre anført, at avisen i 2023 kunne konstatere, at ejendommen så lige så ufærdig ud som i 2019, og at mediet derfor igen kontaktede [Klager], som ikke ønskede at udtale sig. [Klager] oplyste dog til avisen, at han mente, at der var dækket forsvarligt af til de fire lejligheder på 4. sal, så der ikke var risiko for skader på lejlighederne eller på bygningen i øvrigt. I forhold til omfanget af krav og modkrav til og fra de forskellige håndværkere og rådgivere henviste han til det regnskab for selskabet bag ejendommen, der snart ville komme.

Århus Stiftstidende har herudover anført, at [Klager] gennem årene har været meget tydelig i sin afvisning af at udtale sig om byggesagen, før der forelå afgørelser i de verserende sager. Det var han således også i sommeren 2023, hvor han endnu engang understregede, at han ikke ønskede at udtale sig, heller ikke selv om han var bekendt med, at avisen ville finde frem til entreprenøren. Århus Stiftstidende vurderede på den baggrund, at det ville være omsonst at kontakte [Klager] igen, også fordi entreprenørens udtalelser ikke var af en karakter, der adskilte sig mærkbart fra den omtale af tvisterne, som [Klager] selv har lagt frem i sine regnskaber, hvor han signalerer en forventning om at vinde sagen.

Avisen har herudover bemærket, at det ikke er muligt at forholde sig til de generelle bemærkninger i klagen om, at artiklen indeholder ukorrekt information.

- omtalen af størrelsen på de rejste krav og udtalelser fra entreprenøren

I forhold til det af [Klager] anførte om, at det ikke er korrekt, at hans selskab har rejst et krav på 11 mio. kr. mod leverandørerne, har Århus Stiftstidende anført, at beløbet er angivet på baggrund af en note i regnskabet. Århus Stiftstidende har gengivet noten fra regnskabet:

"I forbindelse med opførelse af erhvervsejendommen [Vejnavn], er der opstået uenighed om foretagne leverancer med leverandører, hvorved der er anlagt retssager mod selskabet på samlet TDKK 4.018, og hvor selskabet har rejst tilsvarende eller større modkrav på mere end TDKK 11.000. De anlagte retssager

er ikke endelig afsluttet, ledelsen vurderer dog, at der samlet forventes et positivt resultat for selskabet i form af erstatnings- og tilbagebetalingskrav. ”

Århus Stiftstidende har anført, at omtalen af kravet på 11 mio. kr. ikke er en faktuel fejl, henset til, at det i regnskabet oplyste ”mere end” 11. mio. kr. også er et upræcist beløb.

I forhold til udtalelserne fra entreprenøren har Århus Stiftstidende anført, at [Klager] ikke over for avisen ville sætte navn på, hvem der havde været entreprenør på byggeriet. Journalisten oplyste ham i den forbindelse om, at han selv ville finde frem til entreprenøren.

Få dage efter avisens samtale med [Klager] blev det omtalte regnskab offentliggjort, og det fremgår af dette, at leverandører har rejst krav mod [Klager]s selskab på godt fire mio. kr., og at hans selskab omvendt har rejst krav på mere end 11 mio. kr. mod leverandører. Århus Stiftstidende tog herefter kontakt med en række firmaer, der havde deltaget i byggeriet, og som havde haft tvister med [Klager].

Den eneste, der ville citeres, var entreprenøren [Selskab B], der fortalte, at parterne gensidigt havde krav mod hinanden, som han ikke ønskede at gå i detaljer med, og der er berammet en voldgiftssag i marts 2024. Århus Stiftstidende har henvist til følgende citat fra entreprenøren artiklen:

”- Vi har opført huset efter de anvisninger, vi fik af bygherren. Og det er så det, han efterfølgende sagsøger os for. Nu afventer vi en voldgiftssag. ”

Entreprenøren oplyste herudover, at der var vinduer ind til de øverste lejligheder, da [Selskab B] forlod byggepladsen i 2017, og at han derfor undrede sig over, at byggeriet ikke var færdigt.

Århus Stiftstidende har herudover henvist til følgende citat fra artiklen:

”Flere af dem, Stiften har talt med, undrer sig over rationalet i at lade bygningen i [Vejnavn] stå ufærdig og åben for vind og vejr i årevis.

Dels har det kostet [Klager] tabte huslejeindtægter på de fire lejligheder på i nærheden af et par millioner kroner, og dels – mener de – kan ejendommen ikke undgå at tage skade af det i et omfang, som det ikke bliver billigt at rette op på. ”

”Selv understreger [Klager], at der er dækket forsvarligt af i de fire piv-åbne lejligheder. Derudover ønsker han ikke at kommentere hverken sin ufærdige ejendom eller de millionkrav, der fyger gennem luften mellem ham og en rækkes af de rådgivere og håndværkere, han har haft hyret til byggeprojektet i [Vejnavn]. ”

I forhold til klagen over, at [Klager] ikke skulle være blevet forelagt direktøren for [Selskab B]s udtalelser om voldgiftssagen og omtalen af andre håndværkeres frygt for, at bygningen vil tage skade af at stå ufærdig i årevis, har Århus Stiftstidende anført, at det er mediets opfattelse, at dette ikke udgør en tilsidesættelse af god presseskik.

Århus Stiftstidende har i den forbindelse anført, at entreprenørens udtalelser blot er et svar på, hvad [Klager] selv har anført i sit regnskab og har herudover anført, at [Klager] i artiklen er citeret for, at der

er afdækket forsvarligt i de åbne lejligheder, hvorved han har besvaret de unavngivne kilders vurderinger om, at en ejendom ikke kan undgå at tage skade af at stå åben på den måde.

I forhold til [Selskab B]s udtalelser om, at der ”for længst” har været syn og skøn, har Århus Stiftstidende anført, at der var syn og skøn i december 2022, og at artiklen blev bragt i juli 2023. Herudover er ”for længst” ikke et præcist begreb, og avisen har hertil bemærket, at det i det konkrete tilfælde dækker over mere end syv måneder, der må antages at være tid nok til at få lukket af til de omtalte lejligheder på 4. sal.

Til det af [Klager] anførte om, at citatet om, at bygherre ”ikke var tilfreds med kvaliteten” fremstår som spekulative gisninger, har Århus Stiftstidende henvist til følgende citat fra artiklen:

”Da [Selskab B] efterfølgende rejste krav mod bygherren for at få sine penge, blev det mødt med modkrav fra [Klager], der ikke var tilfreds med kvaliteten af firmaets arbejde.

Avisen har hertil bemærket, at [Klager] vel næppe havde anlagt sag mod entreprenøren, hvis han var tilfreds med arbejdet.

Kildekritik og redigering

Århus Stiftstidende har anført, at avisen refererer unavngivne kilder for at sige, at en ejendom ikke kan undgå at tage skade af at stå åben i årevis. Avisen har hertil anført, at det fremgår af artiklen, at [Klager] har oplyst, at der er dækket forsvarligt af.

Efter offentliggørelsen oplyste [Klager] telefonisk avisen om sine utilfredsheder med artiklen, men ønskede ikke dengang at imødegå dem i en ny artikel, selv om avisen eksplicit tilbød ham dette. Derimod ville [Klager] gerne sammen med sin advokat arrangere et møde, hvor tingene kunne blive korrigeret. Avisens chefredaktør og journalisten blev herefter inviteret til møde med [Klager] og en advokat. Da avisen mødte frem på advokatens kontor på det aftalte tidspunkt, var hverken [Klager] eller advokaten til stede, og de blev derfor sendt hjem igen med en undskyldning fra en advokatsekretær, men uden nogen nærmere forklaring. Siden har avisen flere gange forsøgt at få et nyt møde med [Klager] og det, der nu er hans tidligere advokat, for at få korrigeret det, han måtte kunne dokumentere, var faktuelte forkerte oplysninger i artiklen, uden at dette er lykkedes. Århus Stiftstidende har oplyst, at mediet kan dokumentere dets forsøg på at arrangere et nyt møde. I forhold til [Klager]s bemærkninger om, at avisen havde bundet mødet op på en ny artikel, har avisen anført, at dette ikke er korrekt, og at det aldrig har været nævnt, ligesom der heller aldrig har været planlagt et møde med henblik på at lave en berigtigelse.

Århus Stiftstidende har anført, at avisen på den baggrund stiller sig uforstående over for påstanden om, at avisen ikke har forsøgt at forelægge oplysningerne for [Klager], idet mediet gentagne gange er blevet afvist af ham.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jesper Rothe, Hans Peter Blicher, Maria Becher Trier og Peter Munk Povlsen.

God presseskik

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har klaget over, at artiklen indeholder ukorrekt information som ikke er blevet forelagt.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det bør kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Angreb og svar bør, hvor det er rimeligt, bringes i sammenhæng og på samme måde. Dette gælder i særlig grad krænkende og skadelige udsagn, jf. punkt A. 1, A. 3 og A. 4.

- omtalen af størrelsen på de rejste krav og citater fra entreprenøren

[Klager] har klaget over, at omtalen af de rejste krav ikke er korrekt, idet der ikke er tale om 11 mio. kr., men ”mere end” 11. mio. kr. [Klager] har herudover klaget over, at udtalelserne fra hans den tidligere entreprenør om, at der for længst har været afholdt syn og skøn, og om at huset er opført efter anvisningerne ikke er korrekte, at han ikke er blevet forelagt de udtalelserne, og at avisen har holdt sig i bevidst uvidenhed ved blandt andet i artiklen at gisne om, at han vel sagtens ikke var tilfreds med kvaliteten af arbejdet.

Af artiklen fremgår blandt andet:

”BYUDVIKLING: Gennem fem år har et nyt boligbyggeri i [Vejnavn] stået og set helt vildt ufærdigt ud. Og det er det også.

[...]

Et mylder af sager

Stiften har tidligere fået en aktindsigt i byggesagen hos kommunen. Den viser, at ejendommen på flere punkter ikke lever op til kravene i byggetilladelsen.

[...]

Det er [Klager] fra [Bynavn 2], der har opført og ejer ejendommen i bunden af [Vejnavn]. I kølvandet på byggeriet er der fulgt en sand tsunami af voldgifts- og retssager frem og tilbage mellem bygherre og stribevis af håndværkerfirmaer og rådgivere.

Stiften har talt med en række af dem. De færreste af dem ønsker at stå offentligt frem med deres version af konflikten med bygherren.

Ifølge årsrapporten for 2022 for [Selskab A], der er offentliggjort fredag, har forskellige firmaer stævnet [Klager]s ejendomsselskab for tilsammen godt fire mio. kr., mens selskabet omvendt har rejst modkrav mod firmaerne på i alt 11 mio. kr.

”De anlagte retssager er ikke endelig afsluttet, ledelsen vurderer dog, at der samlet forventes et positivt resultat for selskabet i form af erstatnings- og tilbagebetalingskrav”, lyder det optimistisk i årsrapporten. [Afsnittet er markeret med kursiv i artiklen, *Pressenævnet*]

Voldgiftssag mod entreprenør

[Selskab B] fra [Bynavn 3] i den vestlige del af [Bynavn 1] Kommune var entreprenør på byggeriet. Ifølge partner i firmaet, [Person 1], stoppede det arbejdet i [Vejnavn] i sommeren 2017, fordi bygherren ikke betalte. Bygherren opsagde derefter kontrakten. ”

[...]

”Da [Selskab B] efterfølgende rejste krav mod bygherren for at få sine penge, blev det mødt med modkrav fra [Klager], der ikke var tilfreds med kvaliteten af firmaets arbejde.

- Vi har opført huset efter de anvisninger, vi fik af bygherren. Og det er så det, han efterfølgende sagsøger os for. Nu afventer vi en voldgiftssag. Den er sat til marts 2024, siger [Person 1] og fortsætter:

- Jeg har været entreprenør siden 5. august 1986, og jeg har aldrig tidligere oplevet en sag som den her. Aldrig.

Han undrer sig over, at byggeriet endnu ikke er gjort færdigt.

- Da vi stoppede arbejdet, var der vinduer i på øverste etage. De er så blevet pillet ud siden, så der står helt åbent ind til lejlighederne. Der har for længst været syn- og skønsmand på, så der er intet, der forhindrer [Klager] i at få arbejdet gjort færdigt, siger [Person 1], der ikke ønsker at gå i detaljer med de krav, parterne har rejst mod hinanden.

Nyt murefirma – ny sag

Da [Selskab B] forlod stilladset i [Vejnavn], blev andre firmaer hyret ind.

Et af dem var et murefirma, der skulle stå for endnu en opmuring af facaden, efter at andre firmaers tidligere opmuringer var pillet ned igen - vel sagtens fordi [Klager] ikke var tilfreds med kvaliteten af arbejdet.

[...]

En dyr ventetid

Flere af dem, Stiften har talt med, undrer sig over rationalet i at lade bygningen i [Vejnavn] stå ufærdig og åben for vind og vejr i årevis.

[...]

”Selv understreger [Klager], at der er dækket forsvarligt af i de fire piv-åbne lejligheder. Derudover ønsker han ikke at kommentere hverken sin ufærdige ejendom eller de millionkrav, der flyger gennem luften mellem ham og en rækkes af de rådgivere og håndværkere, han har haft hyret til byggeprojektet i [Vejnavn].

Ifølge Stiftens oplysninger, har [Klager] allerede tabt flere af de civile retssager, der har været anlagt i forbindelse med byggeriet. ”

I forhold til omtalen af det rejste krav finder Pressenævnet, at det havde været hensigtsmæssigt, hvis formuleringen havde været mere præcis og i overensstemmelse med det, der også fremgik af det omtalte selskabs regnskaber. Nævnet finder dog, at der er tale om en fejl, der i sammenhængen ikke fremstår væsentlig. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at omtalen af beløbet i virksomhedens regnskaber var angivet til ”mere end 11. mio. kr.” og altså ikke et andet konkret beløb. Nævnet finder på den baggrund ikke anledning til at kritisere avisen for at bringe oplysningerne.

På baggrund af sagens oplysninger lægger Pressenævnet til grund, at Århus Stiftstidende kontaktede [Klager] telefonisk forud for udarbejdelsen af den påklagede artikel, at hans udtalelser i den forbindelse er gengivet i omtalen, og at avisen i den forbindelse oplyste ham om, at de ville finde frem til tidligere entreprenører, da [Klager] ikke ville oplyse avisen om navnene på disse.

Det er nævnets opfattelse, at udtalelserne fra entreprenøren i artiklen fremstår som dennes subjektive oplevelse af samarbejdet om byggeriet, og at udtalelserne fremstår som faktiske oplysninger, der kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager], og som derfor som udgangspunkt burde forelægges. Nævnet finder imidlertid, at Århus Stiftstidende i den konkrete situation ikke har tilsidesat god presseskik ved ikke at forelægge udtalelserne for [Klager]. Nævnet har lagt vægt på, at det for læseren fremgår tilstrækkelig tydeligt, at [Klager] og entreprenøren er parter i en verserende voldgiftssag, og at det er i den sammenhæng, udtalelserne skal læses. Nævnet har endvidere lagt vægt på, at begge parter synspunkter ses at være gengivet i artiklen, herunder at [Klager] har rejst modkrav mod entreprenøren på grund af kvaliteten af det udførte arbejde. Nævnet udtaler på den baggrund ikke kritik for manglende forelæggelse.

Nævnet finder i forhold til de unavngivne kilders bemærkninger om den manglende afdækning, at Århus Stiftstidende ikke har tilsidesat god presseskik ved at bringe disse udtalelser. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at [Klager] er kommet til orde med sine bemærkninger til dette i sammenhængen. Nævnet udtaler ikke kritik.

Kildekritik og redigering

[Klager] har klaget over, at mediet ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik, og at mediet alene vil lade ham komme til orde i en anden artikel frem for at berigtige den påklagede artikel.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt. Berigtigelsen skal foretages i en sådan form, at læserne, lytterne eller seerne får klar mulighed for at blive opmærksom på berigtigelsen, jf. punkt A2 og A. 7.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages. Det bemærkes dog generelt, at et medie (redaktøren) på baggrund af sin egen eller sine medarbejders adfærd kan have forpligtet sig til at bringe en given omtale.

Pressenævnet bemærker, at den almindelige kritik, som mediet bør udvise over for en nyhedskilde, skærpes, når kilden ikke kan forventes at forholde sig objektivt til sagen, eksempelvis, hvor der består et konkurrenceforhold, og at mediet i disse tilfælde særligt skal kontrollere grundlaget for og rigtigheden af kildens oplysninger.

Af artiklen fremgår følgende om kilden [Person 1], som er partner i det omtalte entreprenørfirma:

”Voldgiftssag mod entreprenør

[Selskab B] fra [Bynavn 3] i den vestlige del af [Bynavn 1] Kommune var entreprenør på byggeriet. Ifølge partner i firmaet, [Person 1], stoppede det arbejdet i [Vejnavn] i sommeren 2017, fordi bygherren ikke betalte. Bygherren opsagde derefter kontrakten. ”

[...]

”Da [Selskab B] efterfølgende rejste krav mod bygherren for at få sine penge, blev det mødt med modkrav fra [Klager], der ikke var tilfreds med kvaliteten af firmaets arbejde.

Det er Pressenævnets opfattelse, at mediet, henset til omtalens karakter, ved at oplyse om parternes konflikt, har givet læseren tilstrækkelig mulighed for at vurdere kildens troværdighed. Nævnet finder herefter ikke anledning til at kritisere mediets brug af kilder.

Pressenævnet finder herudover, at avisens valg og fravalg af informationer, herunder avisens tilbud om at lade [Klager] komme til orde i en anden artikel, ikke overskrider rammerne for mediets redigeringsret. Nævnet udtaler ikke kritik.

Nævnet finder ikke i øvrigt anledning til at kritisere omtalen.

Afgjort den 23. april 2024